

бързо електрическата ютия замѣсти обикновената ютия. Отначало майка ми не бѣше особено доволна отъ електрическата ютия, защото намираше, че тя при гладенето прави прането много сухо, така че прането загубва отъ онази приятна мекота, къмъ която тѣлото бѣше привикнало. Но можешъ ли да отидешъ противъ напредъка? Можешъ ли да продължишъ да гладишъ съ обикновена ютия, когато „всички“ вече започнаха да употребяватъ електрическата ютия? И по-малко време се хаби, и по-малко неблагодаренъ трудъ се харчи. Нѣма вече привеждане, духане, цапане... Пъкнешъ контакта — и туй-то!

И така, електрическата ютия безцеремонно и незабелязано измѣсти отъ употреба обикновената ютия, като я принесе въ жертва на напредъка.

А пъкъ съ това дойде и друго: гладенето на кжщното пране се предостави на домашнитѣ прислужници. Но не било писано да се свърши съ това.

Минаха години, и гладенето на прането бѣ иззето отъ кжщнитѣ грижи. Появиха се „модерни електрически гладачници“ по много на всѣка улица, които за нищожна цена оглаждатъ прането и го донасятъ готово въ кжщи. Разбира се, прането загуби всѣкакъ своята привична прѣснота, която кжпѣше сладко тѣлото.

Но можешъ ли да се противишъ на напредъка?

И като си припомня, какви грижи съставляваше на майката приучването на дъщерята, бждещата стопанка, да може да глади „като нея“! Съ часове и съ дни младата девойка трѣбваше да получава уроци, че и укори, докато свикне сама да глади и постепенно да отмѣни майката въ тази работа!

Но всичко това мина.

Днесъ гладенето пране е твърдо, непоносимо твърдо, и нѣма онзи приятенъ мирисъ и онази приятна мекота, къмъ които ние, по-старитѣ, имаме не само навика, но и почитанието.